

Naar een nieuw Bolivia

David Choquehuanca , september 2022

De ideologen van het kapitalisme beweren dat de oplossing voor de crisis van het kapitalisme bestaat in: enerzijds, meer kapitalisme, meer privatisering, meer aanvaarding, meer consumptie, meer irrationele en roofzuchtige exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en meer bescherming voor bedrijfs- en privéwinsten. Dat betekent: minder sociale rechten, minder volksgezondheid, minder openbaar en gratis onderwijs, en minder bescherming van de rechten van de mensen. Vandaag ondervinden de samenlevingen en volkeren van de ontwikkelde landen op dramatische wijze de kapitalistische crisis die door hun eigen markt is gecreëerd.

De kapitalistische regeringen zijn van mening dat het redden van de banken en het redden van de bedrijven is dan het redden van de mensen.

In het kapitalistische systeem hebben banken geprivilegieerde economische rechten en zijn ze de eersteklas burgers. We kunnen dus zeggen dat banken meer waard zijn dan het leven. In dit wilde kapitalisme zijn mensen en volkeren geen broeders en zusters, geen burgers, geen mensen; mensen en volkeren zijn schuldenaars met een betalingsachterstand, leners, huurders en klanten. Kortom, als mensen geen geld hebben, zijn zij niets. We leven in de heerschappij van het groen. Het groen van de dollars bepaalt het monetair-, het ontwikkelings-, het huisvestings-, het ontwikkelings- en het milieubeleid.

Daarom zijn de ideologen van het kapitalistische systeem, geconfronteerd met een nieuwe crisiscyclus, begonnen met het bevorderen van de privatisering van de natuur via de zogenaamde “groene economie” of “het groene kapitalisme”. De recepten van de markt, het liberalisme en de privatisering leiden echter alleen maar tot armoede en uitsluiting, honger en marginalisering.

De beelden die het woeste kapitalisme in de wereld achterlaat zijn somber (al in 2012): a) Meer dan 850 miljoen mensen die honger lijden in de wereld, bijna 200 miljoen meer dan 30 jaar geleden. b) De levensverwachting van de armste mensen in de wereld is nog steeds dezelfde als in 1977, 44 jaar. c) Ongeveer 1.300 miljoen mensen leven in armoede. d) Er zijn ongeveer 230 miljoen werklozen in de wereld, 40 miljoen meer dan 30 jaar geleden. e) De ontwikkelde landen verspillen jaarlijks 700 miljoen ton voedsel, 3 keer meer dan wat Afrika ten zuiden van de Sahara in een jaar produceert. De wereldwijde crisis van het kapitalisme heeft de volgende structurele oorzaken: a) de accumulatie en concentratie van rijkdom in een paar landen en in kleine bevoorrechte sociale groepen, b) de concentratie van kapitaal in de productie en commercialisering van hulpbronnen en goederen met hoge en snelle welvaartsgroei, c) de bevordering van massale en overdreven consumptie van producten met het idee dat we dan een beter leven leiden, d) de massale productie van wegwerpproducten ter verrijking van het kapitaal die de ecologische voetafdruk vergroten, e) de excessieve en niet-duurzame productieve en exploitatie van hernieuwbare en niet-hernieuwbare natuurlijke hulpbronnen met hoge milieukosten, f) de toenames van het speculatie kapitaal om snelle en overvloedige winsten te

creëren, g) de concentratie van kennis en technologieën in rijke landen en in de rijkste en machtigste sociale groepen, h) de bevordering van financiële praktijken en winnings- en commerciële productieschema's die de economie en de soevereiniteit van staten ondermijnen, met name in ontwikkelingslanden, door de controle over natuurlijke hulpbronnen en hun winsten te monopoliseren, i) de beperking van de rol van staten tot zwakke regelgevers, waardoor grote investeerders eigenaars van andermans huizen worden en staten en volkeren tot knechten of zwakke partners met de mythe dat buitenlandse investeringen alles kunnen oplossen.

Het kapitalisme heeft een verkwistende, consumptie, cliëntelistische beschaving geschapen die weelde en ellende voortbrengt. Dit is het patroon van leven, productie en consumptie dat wij dringend moeten veranderen. De planeet en de mensheid zijn met uitsterven bedreigd. Bossen worden bedreigd, biodiversiteit wordt bedreigd, rivieren en oceanen worden bedreigd, land wordt bedreigd. Deze prachtige menselijke gemeenschap die onze Moeder Aarde bewoont, is in gevaar als gevolg van de klimaatcrisis.

De Plurinationale Staat Bolivia, die de stem van de volkeren van de wereld vertolkt, gaat uit van een ethische verplichting jegens de planeet en stelt de noodzaak voor van een herstel van het gevoel van eenheid en verbondenheid van de mensheid met Moeder Aarde. We staan op een cruciaal moment om de toekomst van onze planeet te bepalen. In onze handen en in ons geweten ligt de verantwoordelijkheid om het eens te worden over de weg die wij zullen volgen om te zorgen voor de uitroeiing van armoede en de herverdeling van rijkdom, alsmede voor het scheppen en versterken van onze sociale, materiële en geestelijke voorwaarden om in harmonie en evenwicht met de natuur te leven.

Daarom stellen wij tien mandaten voor om het kapitalisme te confronteren en de cultuur van het leven op te bouwen:

1. POLITIEK: DE DEMOCRATIE EN DE POLITIEK HEROPRICHTEN, DE ARMEN MONDIGER MAKEN EN HET VOLK DIENEN.

De wereld maakt een politieke crisis door omdat zij niet langer het volk vertegenwoordigen. Deze huidige systemen zijn elitair en worden geregeerd door oligarchische leiders wier visie erop gericht is de zakken van enkelen te spekken en niet het volk te dienen. De zogenaamde democratieën zijn een voorwendsel om de natuurlijke rijkdommen in handen te geven van het transnationale kapitaal. In deze valse democratieën is de politiek een winstinstrument geworden en geen roeping tot dienstverlening. Anachronistische regeringsvormen bestaan nog steeds en beantwoorden niet meer aan de eisen van de volkeren van de wereld. Wij moeten de democratie opnieuw grondvesten, wij willen geen koloniale democratie waar politici een aristocratische klasse vormen en geen militanten zijn voor de zaak van de armen. Democratie is niet levensvatbaar als zij de armen, de gemarginaliseerden niet mondiger maakt, als zij niet eerst en vooral beantwoordt aan de behoeften van de meest behoeftigen. Democratie is geen democratie waarin enkelen rijk worden en de meerderheid arm.

Het heroprichten van de democratie, het heroprichten van staten en het heroprichten van de politiek vergt onder meer de volgende acties:

1. het politiek systeem veranderen door alle vormen van hiërarchie, monarchie, oligarchie en de anarchie van de markt en het kapitaal ten grave te dragen. Democratie is de regering van het volk en niet van de markten.
2. een representatieve democratie scheppen, waarin de macht in dienst staat van de belangen van elites en minderheden, overgaan naar een gemeentelijke democratie, waarin geen meerderheden of minderheden bestaan, maar besluiten bij consensus worden genomen, en waarin de rede en niet de stem prevaleert.
3. aanmoedigen dat politieke actie een volledige en permanente dienst aan het leven wordt, die op zijn beurt een ethische, menselijke en morele verbintenis aan ons volk betekent, waarbij we de codes van onze voorouders in ere herstellen: niet te stelen, niet te liegen, niet lui te zijn en geen pluimstrijker te zijn.
4. de dienst aan het vaderland mag niet worden verward met het dienen van het vaderland als ware het een bedrijf; politici mogen de bestuurlijke, juridische en economische instrumenten van de Staat niet gebruiken voor hun particuliere en persoonlijke belangen.
5. het volk moet via zijn sociale en gemeenschapsorganisaties de politieke macht in handen nemen door nieuwe veelzijdige staatsvormen op te bouwen die ons in staat stellen onszelf te besturen binnen het kader van bevelen door te gehoorzamen.

2. OP SOCIAAL GEBIED: MEER SOCIALE EN MENSENRECHTEN TEGEN DE VERCOMMERCIALISERING VAN MENSELIJKE BEHOEFTE

Er bestaat nog steeds een wraakroepende en onrechtvaardige realiteit in de wereld, namelijk de kloof tussen arm en rijk. Dit is te wijten aan de ongelijke inkomensverdeling, maar ook aan de ongelijke toegang tot basisvoorzieningen. Kapitaal en markten lossen ongelijkheid en armoede niet op, zij privatiseren alleen diensten en profiteren van behoeften. De privatisering van basisdiensten, met name water, is al dramatisch. Om de ernstige sociale ongelijkheden weg te werken, zijn onder meer de volgende acties noodzakelijk:

1. de erkenning, zowel in het internationaal recht als in de nationale wetgevingen, van basisdiensten, water, elektriciteit, communicatie en elementaire sanitaire voorzieningen, als fundamenteel mensenrecht van alle mensen in alle uithoeken van de planeet, te bevorderen.
2. In het bijzonder moet water een essentieel mensenrecht worden, omdat het rechtstreeks bijdraagt tot de ontwikkeling van het leven van alle wezens op deze planeet en een fundamentele input is voor de mobilisatie van alle productie.
3. Naast de erkenning van basisdiensten als een mensenrecht moet vooruitgang worden geboekt bij de nationalisering van deze diensten, aangezien privé instellingen de meerderheid van de bevolking marginaliseren bij de toegang tot deze diensten, die van fundamenteel belang zijn voor het leven van de mensen, door er een economische waarde aan te geven die voor velen onbereikbaar is.

4. Het is noodzakelijk meer economische middelen in de handen van de staat te concentreren en mechanismen te creëren voor de verdeling van deze rijkdom over de regio's en de meest behoeftige en kwetsbare bevolkingsgroepen, teneinde in de komende jaren alle vormen van sociale, materiële en geestelijke armoede in de wereld uit te bannen door middel van de democratisering van de economische rijkdom.

5. Het is noodzakelijk de vorming te ontwikkelen van een nieuwe integrale mens die noch materialistisch noch enkel gericht op consumptie is en die altijd gericht is op het zoeken naar het Waardevol Leven met een diepgaande revolutionaire ethiek die gebaseerd is op harmonie en solidariteit en die erkent dat alle volkeren van de wereld één grote familie vormen.

6. We moeten een einde maken aan het wereldmonopolie van de farmaceutische industrie en onze voorouderlijke en natuurlijke geneeskundige kennis en praktijken herstellen en versterken.

3. CULTUREEL EN SPIRITUEEL: ONZE VOLKEREN EN ONZE CULTUREN DEKOLONISEREN OM EEN GOED LEVEN OP TE BOUWEN.

Wij leven in een maatschappij waarin alles geglobaliseerd en uniform is en waarin culturele identiteiten deel lijken uit te maken van een verleden dat iedereen wil negeren.

Voorouderlijke culturen worden gemarginaliseerd in economische en politieke processen en daardoor wordt hun culturele en spirituele kracht en energie veracht. Dit heeft geleid tot een diepgaande ontmenselijking van de wereld en de discriminatie van een spirituele en culturele rijkdom die ons de kracht kan geven om de wreedheid van het kapitalisme te stoppen.

Om dit te doen moeten we:

1. onszelf dekoloniseren van racisme, fascisme en alle vormen van discriminatie.

2. ons losmaken van commercie, consumptiegedrag, luxe, egoïsme en hebzucht om het Goed Leven te promoten.

3. de kennis en codes van duizendjarige culturen in de wereld terugwinnen om het bewustzijn van mensen en samenlevingen over Moeder Aarde te versterken, door te begrijpen dat zij een levend en heilig wezen is en dat wij haar kinderen zijn en ons van haar voeden, door de cycli van de natuur te respecteren en te begrijpen dat alles wat bestaat deel uitmaakt van het evenwicht en de harmonie van het leven.

4. Waar in landen meerdere culturen bestaan, moet de opbouw van staten met meerdere gemeenschappen, gebaseerd op sociaal, economisch, juridisch en cultureel pluralisme, absoluut worden bevorderd.

4. MET BETREKKING TOT HET MILIEU: VOOR DE RECHTEN VAN MOEDER AARDE OM GOED TE LEVEN, TEGEN HET MILIEUKOLONIALISME VAN DE GROENE ECONOMIE.

De laatste jaren hebben de ideologen van het kapitalistische systeem de "groene economie" gepromoot als de redding van dit samenlevingsmodel, wat niets anders betekent dan de natuur onderwerpen in dienst van het groene kapitalisme. De groene economie is de economie van de dood, want zij veroordeelt de volkeren van de wereld tot de dood in het kader van het natuurprotectionisme. Daarom veroordelen wij de groene economie als het nieuwe milieukolonialisme en het groene kapitalisme. Wij zijn ook bezorgd over de klimaatcrisis op onze planeet, omdat de menselijke gemeenschap die onze Moeder Aarde bewoont, in groot gevaar is door de catastrofale gevolgen van natuurrampen in de wereld.

Om de status quo van het kapitalistische systeem te veranderen moeten de volkeren van de wereld aandringen op de volgende acties:

1. Eisen dat de landen die de klimaatcrisis hebben veroorzaakt, hun historische verantwoordelijkheid nakomen om de klimaatschuld aan de volkeren van het Zuiden te betalen door hun broeikasgasemissies drastisch te verminderen in het kader van bindende internationale afspraken.
2. Wij moeten de nodige beleidsmaatregelen en acties ten uitvoer leggen om de uitputting van de natuurlijke hulpbronnen te voorkomen en te vermijden, ervan uitgaande dat het leven afhangt van de instandhouding van het regeneratievermogen van de levenssystemen van Moeder Aarde en het integrale en duurzame beheer van haar componenten. Wij moeten steeds voor ogen houden dat de planeet beter kan leven zonder de mens, maar dat de mens niet kan leven zonder de planeet.
3. Dit is de eeuw van de strijd voor de universele erkenning van de rechten van Moeder Aarde in alle nationale en internationale wetgeving, verdragen en overeenkomsten, zodat de mens kan beginnen te leven in harmonie en evenwicht met Pachamama.
4. De landen van de wereld moeten op vastberaden wijze de niet-commercialisering van de milieufuncties en de natuurlijke processen van Moeder Aarde, alsmede het integrale en duurzame beheer van haar bestanddelen bevorderen. Wij kunnen onze heilige Moeder Aarde niet verkopen door valse illusies te koesteren dat de markten wel enige financiering voor onze volkeren zullen bevorderen. Onze volkeren en Moeder Aarde mogen niet verkocht worden aan het kapitalisme, nu niet en nooit niet.

4. WAT DE NATUURLIJKE HULPBRONNEN BETREFT: SOEVEREINITEIT OVER DE NATUURLIJKE HULPBRONNEN IS DE VOORWAARDE VOOR BEVRIJDING VAN DE KOLONIALE EN NEOLIBERALE OVERHEERSING EN VOOR DE INTEGRALE ONTWIKKELING VAN DE VOLKEREN.

In veel landen in de wereld is de belangrijkste bron van economische rijkdom gebaseerd op de exploitatie van natuurlijke hulpbronnen. In de meeste landen is deze rijkdom echter geplunderd en toegeëigend door particuliere handen en transnationale machten die zichzelf verrijken ten koste van de volkeren. Wij roepen de landen op de volgende acties te ontwikkelen met betrekking tot de natuurlijke hulpbronnen:

1. In alle landen van de wereld met strategische natuurlijke hulpbronnen de nationalisaties bevorderen. Alleen door deze nationalisatie kunnen de processen van economisch kolonialisme worden doorbroken en kan de versterking van de staat worden gegarandeerd met economische middelen die op hun beurt ten goede zullen komen aan de sociale meerderheden van de volkeren in plaats van aan hun politieke en economische elites.

2. De industrialisatie van deze natuurlijke hulpbronnen ontwikkelen met inachtneming van de bescherming en de eerbiediging van de rechten van Moeder Aarde.

5. MET BETREKKING TOT VOEDSELZOEVEREINITEIT: WETEN HOE MEN ZICH MOET VOEDEN OM GOED TE KUNNEN LEVEN, HET BEVORDEREN VAN DE VERWEZENLIJING VAN VOEDSELZOEVEREINITEIT EN HET RECHT VAN DE MENS OP VOEDSEL.

De discussie over voedselzekerheidskwesties is in de wereld gevoerd vanuit verschillende invalshoeken en benaderingen, zoals voedselzekerheid, voedselsoevereiniteit en het recht van de mens op voedsel. Voedsel is een centraal onderdeel van het leven van mensen en van de verwezenlijking van "Goed Leven", en daarom moeten staten en volkeren een reeks maatregelen bevorderen om:

1. Vooruitgang in de aanpak van "weten hoe je jezelf moet voeden om goed te leven" door het terugwinnen van voedselkennis en productieve gemeenschapstechnologieën op het gebied van voedsel, waarbij voedsel een medicijn is en deel van onze culturele identiteit.

2. Elk land moet ernaar streven de basislevensmiddelen die door zijn bevolking worden verbruikt, te waarborgen door de economische, productieve, sociale, culturele, politieke en ecologische systemen van de producenten op het platteland te versterken, met de nadruk op de gezinslandbouw op gemeenschapsbasis.

3. Bescherming van de bevolking tegen ondervoeding, met de nadruk op de controle op het in de handel brengen van voedingsmiddelen die schadelijk zijn voor de menselijke gezondheid.

4. Sancties tegen financiële speculatie op basis van voedselproductie en -verkoop.

6. WAT BETREFT INTEGRATIE EN INTERNATIONALE BETREKKINGEN: DE ALLIANTIE VAN DE VOLKEREN VAN HET ZUIDEN TEGEN INTERVENTIONISME, NEOLIBERALISME EN KOLONIALISME.

Onze voorouders hebben altijd in harmonie geleefd in diverse culturen en in netwerken. Vandaag moeten wij de samenwerking tussen volkeren en gemeenschappen, tussen staten en regeringen, uitbouwen en versterken om het leven en de mensheid te versterken. Tegenover de diplomatie van dood en oorlog, van mercantilisme, privatisering en plundering van natuurlijke hulpbronnen, moeten wij de Diplomatie van de Volkeren van het Zuiden opbouwen. Het Zuiden is geen gehoorzame en slaafse pion van de machten van het Noorden, en kan dat ook niet zijn. Wij zijn niet de opslagplaats van het industrieel en nucleair afval van het Noorden, noch zijn wij de onuitputtelijke bron van grondstoffen voor hen. Het Zuiden komt op met de macht van patriottische en soevereine volkeren en regeringen en

bouwt aan projecten van commerciële, productieve, culturele, technologische, economische, financiële en sociale integratie. Een voorwaarde voor het bereiken van integratie is dat er sterke staten en volkeren zijn, nationalistische, patriottische en socialistische regeringen, met politieke wil en met projecties en strategieën van regionale allianties die een Zuiden vormen dat projecten van macht en regionale integratie opbouwt.

De kracht van het Zuiden is zijn soevereiniteit, het recht op ontwikkeling, de steun en solidariteit van volkeren en staten. Het Zuiden wordt sterker, het Zuiden is verbreed. Er zal geen sterk Zuiden zijn zonder soevereiniteit, patriottisme, nationalisme, de wil van volkeren en staten om de ketenen van koloniale en neoliberale knechting te verbreken.

Om de Zuid-Zuid-integratie te verwezenlijken moeten wij de volgende acties bevorderen.

1. Vorm krachtige coalities en allianties om verdragen van leven te ondertekenen en kennis, technologie en financiële middelen te delen, en geen vrijhandelsovereenkomsten, die verdragen van de dood zijn voor de volkeren van het Zuiden.

2. een mechanisme voor integrale ontwikkeling en integratie tussen de staten en volkeren van het Zuiden tot stand te brengen, dat onder meer betrekking heeft op kennis, technologieën, energie, voedselproductie, financiën, gezondheid en onderwijs.

3. Vooruitgang boeken in de verbreding van de volkeren van het Zuiden met de volkeren van het Noorden om het imperialisme te vernietigen en de beschavingshorizon van Goed Leven in harmonie en evenwicht met Moeder Aarde op te bouwen.

7. MET BETREKKING TOT KENNIS EN TECHNOLOGIE: KENNIS EN TECHNOLOGIE ZIJN FUNDAMENTELE INSTRUMENTEN OM TE KOMEN TOT INTEGRALE ONTWIKKELING, DE UITROEIING VAN ARMOEDE EN HONGER.

Kennis en technologie zijn van fundamenteel belang voor het ontwikkelen van communicatiemiddelen, onderwijs, basisdiensten, voor industriële ondernemingen, energiebedrijven, de omzetting van grondstoffen en de productie van voedsel, kortom, om onze economieën te stimuleren. Vandaag de dag beschermen de ontwikkelde landen hun technologieën fanatiek door middel van octrooien en licenties en verhinderen zij dat wij er toegang toe krijgen. Als we technologie willen, moeten we hun technologiemarkten betreden. Er is geen solidariteit, geen technologische complementariteit mogelijk met de ontwikkelde landen. Het monopolie van de technologie is een machtsinstrument om de ontwikkelingslanden te domineren en afhankelijk te maken.

Daarom is het vandaag meer dan ooit van essentieel belang de volgende acties te bevorderen:

1. Samenwerking tot stand brengen tussen voorouderlijke en gemeenschapskennis, knowhow, technieken en technologieën en de praktijken en technologieën van de

moderne wetenschap, teneinde bij te dragen tot het scheppen van de voorwaarden om Moeder Aarde te beschermen en goed te leven.

2. Onze eigen kennis en technologieën ontwikkelen, de technologische afhankelijkheid van de transnationale machten van het Noorden doorbreken.

3. Tegen het mercantilistische egoïsme van de transnationale machten van het Noorden zullen wij solidariteit en complementariteit van de volkeren en landen van het Zuiden samen met de volkeren van het Noorden opbouwen.

8. WAT DE INTERNATIONALE INSTELLINGEN BETREFT: WIJ MOETEN EEN WERELDINSTELLING VAN DE VOLKEREN, DE ARMEN EN MOEDER AARDE OPBOUWEN. WIJ AANVAARDEN OF DULDEN HET INTERVENTIONISME EN HET NEOLIBERALISME VAN DE VERENIGDE NATIES EN HET INSTITUTIONALISME VAN HET IMPERIUM VAN HET KAPITAAL NIET.

Het koloniaal systeem werd ontworpen om de volkeren te onderwerpen en te misleiden. In naam van vrijheid en democratie vallen organisaties als de NAVO en zelfs de VN via haar Veiligheidsraad landen binnen, vernietigen volkeren, legaliseren en beschermen massamoorden. De bouw van militaire bases en oorlogsindustrie om volkeren te overheersen onder het mom van nationale veiligheid mag niet worden toegestaan of toegelaten. De veiligheid van volkeren, het leven en Moeder Aarde komen op de eerste plaats. Bewapening is de business van de dood die het kapitalisme verrijkt en de planeet vernietigt. De zogenaamde Verenigde Naties zijn ontworpen om de soevereine wil van het volk te vernietigen. Het is een bureaucratie ten dienste van het kapitaal en het imperialisme. Wij, de volkeren van de wereld, aanvaarden niet dat internationale instanties het recht opeisen om binnen te vallen en in te grijpen. De VN heeft geen moreel recht om op te leggen. De volkeren van de wereld aanvaarden de elitaire instelling van de bureaucraten van het imperium niet. De privatiserende de groene economie, zien wij als de zwarte economie van de dood, en de recepten van privatisering en interventionisme zijn geboren uit de ingewanden van de VN. De VN lijkt de Organisatie van de Rijke en Machtige Naties te zijn, misschien zou zij ONI moeten heten, de Organisatie van Imperialistische Naties. We willen deze VN niet, we weten het niet. Deze neoliberale bureaucratie, de bureaucratie van de groene economie en privatisering, de bureaucratie die structurele aanpassingen bevordert, deze ambtenaren van het kapitaal en ideologen van overheersing en armoede, handelen vanuit de patriarchale en koloniale overtuiging dat de ontwikkelingslanden en -volkeren onbekwaam en dom zijn en dat we, om uit de armoede te geraken, getrouw hun ontwikkelingsrecepten moeten volgen.

Om een nieuwe maatschappij van de volkeren van de wereld naar Goed Leven op te bouwen, moeten we de volgende acties ontwikkelen.

1. De institutionele en wettelijke voorwaarden te scheppen opdat onze volkeren en landen een waardig en soeverein leven kunnen leiden zonder interventionisme en zonder buitenlandse militaire bases.

2. Ons bevrijden van de ideologische en politieke banden van financiële wereldorganisaties zoals de Wereldbank en het IMF, en hun intellectuelen en

satellieten van neoliberale overheersing, door onze eigen institutionele architectuur op te bouwen voor het ontwerpen van overheidsbeleid voor Living Well.

3. Om een Wereldorganisatie van de Armen op te bouwen, een Wereldorganisatie van Gerechtigheid, een Wereldorganisatie van Volkssoevereiniteit, een Wereldorganisatie van Moeder Aarde, een Vergadering van de Volkeren van de Wereld.

10. IN DE FINANCIËLE ECONOMIE: ECONOMISCHE ONTWIKKELING MAG NIET GERICHT ZIJN OP MARKT, KAPITAAL EN WINST; ONTWIKKELING MOET HOLISTISCH ZIJN EN GERICHT OP HET GELUK VAN MENSEN, HARMONIE EN EVENWICHT MET MOEDER AARDE.

Kapitalisme globaliseert alleen maar armoede, honger, sociale onrechtvaardigheid, vernietigt mensenrechten, sociale, economische en culturele rechten, vernietigt het milieu. Woest kapitalisme creëert armoede en honger. Het kapitalistische financiële wereldsysteem is koloniaal en imperialistisch, het is een wapen van de machtige landen om de ontwikkelingslanden en de volkeren te onderwerpen, te privatiseren en te vercommercialiseren, om ons te onderwerpen aan de controle van de oligarchieën en de mercantilistische anarchie van het kapitaal. Daarom moeten we het internationale financiële systeem en zijn satellieten verstoten en ontmantelen. Wij roepen de volkeren en regeringen van de wereld op om de ketenen van slavernij van het financieel kolonialisme te verbreken, want alleen financiële en economische soevereiniteit zal ons in staat stellen om soeverein over onze toekomst te beslissen.

Om economische en financiële soevereiniteit te bereiken, moeten de volgende maatregelen worden genomen:

1. Een nieuwe internationale economische en financiële orde moet gestalte krijgen op basis van de beginselen van billijkheid, nationale soevereiniteit, gemeenschappelijke belangen, harmonie met de natuur, samenwerking en solidariteit tussen volkeren en staten. Deze nieuwe orde moet erop gericht zijn niet-duurzame productie- en consumptiepatronen te veranderen en de kloof tussen rijk en arm, en tussen ontwikkelde en ontwikkelingslanden, aanzienlijk te verkleinen.

2. Wij moeten een nieuwe mondiale, regionale en nationale financiële architectuur en een nieuw financieel systeem opbouwen, dat vrij is van de ketenen en tentakels van de macht van de Wereldbank en het IMF. Een nieuwe architectuur en een nieuwe financiële orde van het volk en voor het volk.

3. Het is van essentieel belang om op nationaal en internationaal niveau nieuwe wettelijke en institutionele kaders te scheppen en een systeem van regulering van en toezicht op de financiële sector te ontwikkelen. Volkeren en staten moeten de particuliere financiën controleren en zich niet onderwerpen aan de koloniale dienstbaarheid van de financiële regering van particuliere belangen.

4. Wij moeten ons bevrijden van die koloniale slavernij die buitenlandse schuld heet en die alleen maar dient om ons te chanteren, om ons te dwingen onze rijkdommen af te staan, om onze natuurlijke hulpbronnen te privatiseren en om de soevereiniteit van volkeren en staten te vernietigen. De koloniale buitenlandse schuld is het

mechanisme van afpersing en verarming dat de ontwikkelingslanden teistert en hun toegang tot ontwikkeling beperkt. Wij roepen op om van deze onrechtvaardige buitenlandse schuld af te komen. Geen ongelijkheid meer, geen armoede meer, het is tijd om rijkdom te verdelen.

5. De ontwikkelingslanden moeten hun eigen financiële instrumenten creëren. We moeten de Wereldbank van de Arme en Soevereine Volkeren van de Wereld oprichten. Wij kunnen niet afhankelijk zijn van aalmoezen en voorwaardelijke leningen van het koloniale kapitalistische financiële systeem. We moeten ons verenigen en integreren, en dat betekent ook dat we onze eigen financiële systemen moeten opbouwen, van mensen, gemeenschappen, staten en soevereine staten.

6. We moeten regionale markten van solidariteit en complementariteit opbouwen en versterken, waarbij we het door het kapitalisme bevorderde beleid van concurrentievermogen vervangen door een beleid van complementariteit dat voortkomt uit de beschavende horizon van Living Well. Onze visie op Living Well is gebaseerd op rechten en niet op de markt; zij is gebaseerd op de volledige verwezenlijking van het geluk van mensen, volkeren en bevolkingen, door de integrale vervulling van de rechten van volkeren, individuen en Moeder Aarde, op een complementaire, inclusieve en onderling afhankelijke wijze.

Het nieuwe tijdperk is dat van de kracht van de arbeid, de kracht van de gemeenschappen, de kracht van de solidariteit van volkeren en van de verbondenheid van alle levende wezens, zodat we samen Moeder Aarde en het Levende Goed kunnen vormen. Kausachun volkeren van de wereld! De Plurinationale Staat Bolivia El Pachakuti is gearriveerd, en diegenen van ons die nu bijeenkomen op het Heilige Eiland van de Zon van het Titikaka Meer zijn de strijders van de Regenboog, wij zijn de strijders van Living Well, wij zijn de opstandelingen van de wereld.